

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή της Σαμαρείτιδας

29 Μαΐου 2016

(Ιωάν. δ' 5-42)

Η περίοδος της Πεντηκοστής, που διανύουμε είναι περίοδος χαράς πνευματικής, θριάμβου και νίκης πάνω στο θάνατο, που κέρδισε για μας ο Αναστάς Κύριος. Ένα πρόσωπο που πέρασε από το θάνατο στην Ανάσταση είναι η Σαμαρείτιδα του σημερινού ευαγγελίου.

Ο Κύριος, που γνωρίζει όλα τα μυστικά της κάθε ψυχής, πηγαίνει στο πηγάδι που θα ερχόταν η Σαμαρείτιδα να πάρει νερό. Η Σαμαρείτιδα συναντά τον Κύριο και είναι διψασμένη. Διψά κυρίως **για το νερό το οποίο θα δροσίσει την ψυχή της**. Μέχρι τότε διψούσε για αγάπη, για ευτυχία, για χαρά και γι' αυτό παραδινόταν στην άσωτη και αμαρτωλή ζωή.

Ο Χριστός, με τρόπο σοφό, αρχίζει διάλογο μαζί της, ζητώντας της λίγο νερό να δροσιστεί και σε κάποιο σημείο του διαλόγου, της αποκαλύπτει ότι πήγε με πέντε άνδρες και τώρα ζει παράνομα με τον έκτο. Η Σαμαρείτιδα θαυμάζει τον συνομιλητή της, πώς είναι δυνατόν να ξέρει τα μυστικά της, τον πιστεύει για Προφήτη και προχωρώντας στο διάλογο, ο Χριστός της αποκαλύπτει πως αυτός είναι ο Μεσσίας, που ανέμεναν οι Ιουδαίοι. Και αφού ρώτησε τον Χριστό να της πει για την αληθινή λατρεία του Θεού, κάνει την μεγάλη αλλαγή στη ζωή της, που λέγεται **μετάνοια**.

Διαπιστώνει, λοιπόν, ότι η αμαρτωλή ζωή στην οποία ήταν βυθισμένη, δεν της χάριζε καμιά ευτυχία, δεν της έδινε ούτε χαρά, ούτε ικανοποίηση. Την έκανε αιχμάλωτη στα πάθη της. Ζούσε μόνο σωματικά, όπως ζουν τα ζώα. Η ψυχή της ήταν νεκρή. Αυτή η αμαρτωλή ζωή μοιάζει με το νερό του πηγαδιού, που το πίνεις και πάλι διψάς, ενώ η ζωή με τον Χριστό μοιάζει με το νερό, που το πίνεις και σε ξεδιψά για πάντα, σου χαρίζει την αιωνιότητα. Βλέποντας ο Χριστός την αληθινή μετάνοιά της, της χαρίζει το νερό της ζωής, δηλαδή **το Άγιο Πνεύμα**. Από τώρα γίνεται η μεγάλη αλλαγή στη ζωή της Σαμαρείτιδας.

Τώρα καταλαβαίνει πως θα λατρεύει το Θεό « εν πνεύματι και αληθεία». Ότι η αληθινή λατρεία του Θεού δεν βρίσκεται στους εξωτερικούς τύπους των Ιουδαίων, που νόμιζαν ότι λατρεύουν το Θεό με το να βρίσκονται μέσα στο Ναό του Σολομώντος. Η των Σαμαρειτών, που πίστευαν πως μόνο πάνω στο συγκεκριμένο όρος, το Γαριζίν, λατρεύεται ο Θεός. Η Σαμαρείτιδα κατάλαβε πως η αληθινή λατρεία ακολουθεί την καθαρότητα της καρδιάς και του νου. Λατρεύουμε τον Θεό, αν απαρνηθούμε την αμαρτωλή ζωή, αν νεκρώσουμε τα αμαρτωλά πάθη που υπάρχουν στην ψυχή μας, π.χ. τον εγωισμό, το μίσος, την αδικία, την κατάκριση και την καταλαλιά, την αγάπη και τη λατρεία του χρήματος και του πλούτου. Αν γεμίσουμε την καρδιά μας με **την αγάπη προς το Θεό και τους συνανθρώπους μας, αν μετανοούμε για τις αμαρτίες μας και ζητούμε με ταπείνωση το έλεος του Θεού**, τότε μπορούμε να λατρεύσουμε αληθινά το Θεό.

Η Σαμαρείτιδα μέσα σε λίγες ώρες έκανε τη μεγάλη αλλαγή στη ζωή της. Η καρδιά της γέμισε με το Άγιο Πνεύμα και έτρεξε να το μεταδώσει στους συμπολίτες της , καλώντας τους να γνωρίσουν τον Χριστό.

Ύστερα από την Ανάληψη του Χριστού, βαπτίστηκε από τους Αποστόλους, ονομάστηκε Φωτεινή και γύριζε πόλεις και χωριά, για να κηρύξει τον Χριστό. Έκανε έργο αποστολικό γι' αυτό ονομάστηκε **ισαπόστολος**. Στο τέλος **μαρτύρησε** για τον Χριστό επί αυτοκράτορος Νέρωνος και έλαβε το στεφάνι του Μαρτυρίου.

Αυτή είναι η ζωή της ανάστασης, που έζησε η Σαμαρείτιδα. Για να πούμε κι εμείς ότι γιορτάζουμε την Ανάσταση του Χριστού είναι ανάγκη να αναλάβουμε τον αγώνα της Μετανοίας, δηλαδή τη νέκρωση και εγκατάλειψη των αμαρτωλών παθών και τη βίωση της καινούριας ζωής του Χριστού. Τότε ο Κύριος θα χαρίσει και σε μας το **«ύδωρ το ζων» το Άγιο Πνεύμα**, που θα μας ξεδιψάσει από όλες τις δίψες μας και θα αναβλύζει μέσα μας η αιώνια ζωή.

Αλέξανδρος Ταπάκης